

**MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA
DIRECTIA GENERALA DE SOLUTIONARE A CONTESTATIILOR**

**DECIZIA nr. _____ / _____ 2004
privind solutionarea contestatiei depusa de
S.C. X S.R.L**

Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a fost sesizata, in baza art. 10 alin. (2) din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 13/2001 de Garda financiara asupra contestatiei formulata de **S.C. X S.R.L** impotriva procesului verbal intocmit de organele de control ale Garzii financiare, inregistrata la Ministerul Finantelor Publice - Directia generala de solutionare a contestatiilor.

Contestatia are ca obiect sume reprezentand taxa pe valoarea adaugata, majorari de intarziere aferente, impozit pe profit si majorari de intarziere aferente, sume stabilite prin procesul verbal incheiat de organele de control ale Garzii financiare.

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art. 1 si art. 5 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 13/2001 privind solutionarea contestatiilor impotriva masurilor dispuse prin actele de control sau de impunere intocmite de organele Ministerului Finantelor Publice coroborate cu art. 196 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia generala de solutionare a contestatiilor este competenta sa solutioneze cauza.

I. S.C. X S.R.L. contesta masurile dispuse de organele de control ale Garzii financiare prin procesul verbal, precizand urmatoarele:

In legislatia romana nu exista nici o definitie juridica a termenului de "firma fantoma", iar un act emis de un organ de control din cadrul Ministerului Finantelor Publice ar trebui sa se bazeze pe termeni juridici de specialitate si nu pe argouri folosite in diferite medii.

Oficiul Registrului Comertului Bucuresti a comunicat societatii faptul ca sediul S.C. Y S.R.L. este in Bucuresti, precum si ca dovada detinerii spatiului respectiv expira la data de 31.12.2001.

In adresa Garzii Financiare Centrale nu se specifica exact care este sediul la care se refera. In cazul in care sediul societatii este necunoscut trebuiau aplicate prevederile art. 232 din Legea nr. 31/1990.

Constatarea conform careia facturile dintr-un anumit carnet de facturi sunt false, nu apartin furnizorului si nu au fost procurate de la distribuitorul autorizat de Ministerul Finantelor Publice sunt lipsite de orice suport juridic, organele de control constatand acestea fara a depune minimum de diligenza si fara sa se informeze la organele abilitate daca societatea Y S.R.L. a procurat facturi fiscale cu seria respectiva de la distribuitorii autorizati dintr-un anumit judet.

S.C. X S.R.L. nu are posibilitatea de a efectua astfel de verificari, dar oricum acestea nu pot cadea in sarcina societatii intrucat potrivit principiului de procedura civila cine face o afirmatie trebuie sa o dovedeasca.

Societatea furnizoare a prezentat S.C. X S.R.L. in momentul in care au inceput relatiile comerciale o copie a certificatului de inmatriculare si a dovezii de inregistrare ca platitor de TVA.

Societatea avand sediul in localitatea V si fiind inregistrata in evidentele Directiei generale a finantelor publice a judetului I era logic ca aceasta sa achizitioneze facturile fiscale de la distribuitorii autorizati dintr-un anumit judet. Ulterior, societatea si-a schimbat sediul in B, dar probabil ca a folosit acelasi carnet de facturi fiscale pana la epuizarea sa.

Corespunzator celor 25 de facturi au fost emise avize de insotire a marfii care au completate datele privind expeditia.

In ceea ce priveste lipsa avizelor de expeditie tip, societatea precizeaza faptul ca societatea Y S.R.L., neavand ca obiect principal de activitate prelucrarea bruta a lemnului si efectuand in special operatii de intermediere in comertul cu lemn sau materiale obtinute din lemn in mod sporadic fara a efectua transportul lemnului de la locul unde a fost obtinut, ci de la alti intermediari, nu era necesara obtinerea avizelor tip.

In orice caz, dispozitiile legale privind circulatia materialelor lemnoase prevad ca sanctiunea care intervine in cazul transportului materialelor lemnoase fara avize de expeditie este aceea a retinerii marfurilor pana in momentul stabilirii provenientei acestora.

Cele 25 de facturi care fac obiectul procesului verbal contestat indeplinesc conditiile de document justificativ, prevazute la pct. 119 din Regulamentul de aplicare a Legii contabilitatii nr. 82/1991 intrucat aceste prevederi nu precizeaza ca sanctiunea care ar interveni pentru necompletarea datelor expeditiei este pierderea calitatii de document justificativ.

Pct. 119 din Regulamentul de aplicare a Legii contabilitatii nr. 82/1991 defineste documentul justificativ ca fiind un in scris care se

inregistreaza in contabilitate si in care se consemneaza o operatie patrimoniala. Deci in scrisul dobandeste calitatea de document justificativ in momentul in care este inregistrat in contabilitate si nu datorita modului in care este completat.

Cele precizate anterior sunt sustinute si de dispozitiile pct. m din Instructiunile din 19 mai 2000 privind metodologia de calcul a impozitului pe profit referitoare la cheltuielile nedeductibile.

Societatea a indeplinit toate conditiile care privesc inregistrarea in contabilitate a facturilor fiscale cat si regulile prevazute in Nomenclatorul din 2 decembrie 1997 al formularelor tipizate, comune pe economie, cu regim special. Inregistrarea in contabilitate a cheltuielilor a fost efectuata cu respectarea stricta a dispozitiilor art. 95 - 97 din Regulamentul din 22 decembrie 1993 de aplicare a Legii contabilitatii nr. 82/1991. In aceste conditii nu sunt aplicabile dispozitiile art. 25 pct. C lit. a din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 17/2000.

In ceea ce priveste cheltuielile cu serviciile pentru care organele de control au constatat ca nu sunt deductibile la calculul profitului impozabil, societatea precizeaza ca prestarile de servicii au avut la baza un contract.

Prin prevederile contractului de prestari servicii se poate verifica natura serviciilor prestate, nefiind necesare si alte verificari. Faptul ca o societate prestatoare de servicii si-a incetat activitatea, ca a expirat durata de valabilitate a sediului nu poate fi imputat S.C. X S.R.L., parte contractanta de buna credinta care si-a indeplinit toate obligatiile legale.

In ceea ce priveste cheltuielile de manipulare, acestea fac parte din pretul de cost al produsului, astfel nu se regasesc in conditiile prevazute de Ordonanta Guvernului nr. 70/1994.

Dispozitiile Instructiunilor din 19 mai 2000 privind metodologia de calcul a impozitului pe profit exclud de la aplicabilitatea dispozitiilor art. 6 lit. r din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 217/1999 prestarile de servicii care se refera la intretinerea si repararea activelor, or prestarile de servicii efectuate de catre S.C. Y S.R.L. sunt de acest gen.

II. Prin procesul verbal contestat, organele de control ale Garzii financiare au constatat urmatoarele:

In perioada aprilie - noiembrie 2001, S.C. X S.R.L., in baza unui numar de 25 facturi emise de S.C. Y S.R.L. a inregistrat in evidenta contabila cheltuieli intr-un anumit quantum si a dedus TVA intr-un anumit quantum.

Urmare verificarilor efectuate de Garda financiara teritoriala si Garda Financiara Centrala s-a constatat ca S.C. Y S.R.L. are sediul

social declarat fictiv in scopul sustragerii de la controlul fiscal, fiind asimilata firmelor "fantoma".

De asemenea, s-a constatat faptul ca facturile dintr-un anumit carnet de facturi sunt facturi false, nu apartin furnizorului si nu au fost procurate de la distribuitorul autorizat de Ministerul Finantelor Publice. In nici una din cele 25 de facturi nu este completata adresa exacta a furnizorului in sensul ca nu au fost completate datele privind strada si numarul unde isi are sediul social firma furnizoare.

Anumite facturi nu au completate datele privind expeditia si nu pot fi identificati delegatii care au insotit marfa pe timpul transportului si nici mijloacele de transport cu care marfa a fost transportata.

Nici una din cele 25 de facturi nu are completate datele expeditiei si semnaturile celor care au expediat marfurile si nu pot fi depistate persoanele in prezenta carora s-au efectuat livrarile. Nici una din livrarile de masa lemnoasa nu a fost efectuata cu avize de expeditie tip Romsilva.

Conform notelor explicative luate personalului cu atributii in domeniu, la un anumit punct de lucru nu s-au desfasurat lucrarile consemnate in facturi, mai mult, in perioada respectiva, personal apartinand altor societati nu a desfasurat activitate in perimetrul societatii controlate. Aceste facturi au fost acceptate si inregistrate in evidenta contabila cu scopul de a deduce TVA si a majora cheltuielile in vederea diminuarii impozitului pe profit datorat bugetului de stat. La solicitarea organelor de control, S.C. X S.R.L. nu a prezentat nici un fel de contract.

In consecinta, cheltuielile cu serviciile inscrise in aceste facturi, conform art. 6 lit. r din Ordonanta Guvernului nr. 70/1994, modificata prin Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 217/1999 nu sunt deductibile la calculul profitului impozabil.

Avand in vedere cele prezentate anterior, facturile in cauza nu indeplinesc conditiile prevazute la pct. 119 din Regulamentul de aplicare a Legii contabilitatii nr. 82/1991, aprobat prin Hotararea Guvernului nr. 704/1993 pentru a dobandi calitatea de document justificativ, iar inregistrarea lor in evidenta contabila este nelegala.

De asemenea, in conformitate cu prevederile art. 25 pct. C lit. a din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 17/2000, documentele justificative care nu sunt procurate pe caile stabilite prin norme legale si nu sunt corect intocmite nu pot fi inregistrate in contabilitate.

Prin inregistrarea pe cheltuieli a facturilor emise de S.C. Y S.R.L. a fost diminuat nelegal profitul impozabil in anul 2001 si a fost dedusa nelegal TVA, fiind incalcate prevederile art. 4 alin. (6) lit. m si r din Ordonanta Guvernului nr. 70/1994 privind impozitul pe profit cu modificarile si completarile ulterioare, art. 19 lit. a, art. 25 pct. B. lit. a si

pct. C lit. a din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata si art. 6 din Hotararea Guvernului nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor privind activitatea financiar-contabila.

S.C. X S.R.L. datoreaza bugetului de stat un impozit pe profit suplimentar aferent anului fiscal 2001, pentru care au fost calculate majorari de intarziere si o TVA stabilita suplimentar pentru care au fost calculate majorari de intarziere.

III. Urmare verificarii efectuate la S.C. X S.R.L., organele de control au transmis procesul verbal intocmit organelor de cercetare penala in vederea constatarii existentei sau inexistentei elementelor constitutive ale infractiunii de evaziune fiscala prevazuta si pedepsita de art. 13 din Legea nr. 87/1994 si a infractiunii de fals intelectual prevazuta de art. 37 din Legea contabilitatii nr. 82/1991, republicata.

In conformitate cu prevederile art. 10 alin. (1) din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 13/2001, printr-o decizie a Ministerului Finantelor Publice, s-a suspendat solutionarea cauzei pana la pronuntarea unei solutii pe latura penala, pentru sume reprezentand taxa pe valoarea adaugata, majorari de intarziere aferente, impozit pe profit si majorari de intarziere aferente, procedura administrativa urmand a fi reluata la incetarea motivului care a determinat suspendarea.

Printr-o adresa inregistrata la Agentia Nationala de Administrare Fiscala - Directia generala de solutionare a contestatiilor, Garda financiara comunica faptul ca administratorul S.C. X S.R.L. a fost scos de sub urmarire penala, anexand in acest sens adresa Parchetului de pe langa Judecatorie prin care s-a comunicat Garzii financiare ca printr-o rezolutie s-a dispus neinceperea urmaririi penale fata de administratorul S.C. X S.R.L. cercetat pentru savarsirea infractiunii prevazuta de art. 11, art. 12, art. 13 din Legea nr. 87/1994, art. 289 si art. 291 din Codul penal intrucat fapta nu intruneste elementele constitutive ale vreunei infractiuni sub aspectul laturii subiective.

In consecinta, procedura administrativa de solutionare a contestatiei formulata impotriva procesului verbal intocmit in data de 19.02.2003 va fi reluata in conditiile art. 10 alin. (2) din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 13/2001 privind solutionarea contestatiilor impotriva masurilor dispuse prin actele de control sau de impunere intocmite de organele Ministerului Finantelor Publice, aprobata prin Legea nr. 506/2001.

Intrucat contestatia formulata impotriva procesului verbal a carei solutionare a fost suspendata printr-o decizie a Ministerului Finantelor Publice are ca obiect sume reprezentand taxa pe valoarea

adaugata, majorari de intarziere aferente, impozit pe profit si majorari de intarziere aferente, procedura administrativa de solutionare a acestei contestatii va fi reluata pentru aceste sume.

IV. Luand in considerare constatarile organului de control, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei precum si actele normative in vigoare in perioada verificata, invocate de contestatoare si organele de control se retine:

1) Referitor la taxa pe valoarea adaugata, Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor este investita sa se pronunte daca societatea avea dreptul sa deduca taxa pe valoarea adaugata inscrisa pe facturi care nu au corespuns prevederilor legale in vigoare la data intocmirii acestora.

In fapt, in perioada aprilie - noiembrie 2001, contestatoarea s-a aprovizionat cu materiale lemnoase si servicii cu un numar de 25 facturi de la furnizorul S.C. Y S.R.L., inregistrand in contabilitate documentele de aprovizionare si de prestare servicii pentru care s-a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata inscrisa in acestea.

In drept, pct. 10.6 din Hotararea Guvernului nr. 401/2000 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata precizeaza:

“Nu poate fi dedusă, potrivit legii, taxa pe valoarea adăugată aferentă intrărilor referitoare la:

[...]

g) bunuri si servicii aprovizionate pe bază de documente care nu îndeplinesc conditiile prevăzute la art. 25 lit. B din ordonanta de urgentă si de Hotararea Guvernului nr. 831/1997 pentru aprobarea formularelor modelelor comune privind activitatea financiară si contabilă si a normelor metodologice privind întocmirea si utilizarea acestora.”

Articolul invocat, respectiv art. 25 lit. B pct. b din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 17/2000 precizeaza:

“contribuabilii plătitori de taxă pe valoarea adăugată sunt obligati să solicite de la furnizori sau prestatori facturi fiscale ori documente legal aprobate pentru toate bunurile si serviciile achizitionate si să verifice întocmirea corectă a acestora, iar pentru facturile fiscale cu o valoare a taxei pe valoarea adăugată mai mare de 20 milioane lei, să solicite si copia de pe documentul legal care atestă calitatea de plătitor de taxă pe valoarea adăugată a furnizorului sau prestatorului.”

Referitor la intocmirea corecta a documentelor de aprovizionare, avand in vedere prevederile legale mentionate anterior, se retine ca prin art. 7 din Hotararea Guvernului nr. 831/1997 pentru

aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiara si contabila se prevede:

" Inscrierea datelor in aceste formulare se face potrivit reglementarilor cuprinse in normele generale privind documentele justificative si financiar contabile " .

Prin pct.119 din Hotararea Guvernului nr. 704/1993 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Legii contabilitatii nr. 82/1991 se defineste notiunea de document justificativ, respectiv :

Potrivit art. 6 alin. 2 din Legea contabilitatii nr. 82/1991, *"orice operatiune patrimoniala se consemneaza in momentul efectuarii ei intr-un inscris ce sta la baza inregistrarii in contabilitate, dobandind astfel calitatea de document justificativ .*

Documentele justificative cuprind de regula, urmatoarele elemente principale: denumirea documentului, denumirea si sediul unitatii patrimoniale care intocmeste documentul, nr. si data intocmirii acestuia, mentionarea partilor care participa la efectuarea operatiei patrimoniale, continutul operatiei patrimoniale , iar in cazurile necesare si temeiul legal al efectuarii ei, datele cantitative si valorice aferente operatiei efectuate, numele si prenumele precum si semnaturile persoanelor care le-au intocmit , vizat si aprobat, dupa caz, alte elemnte menite sa asigure consemnarea completa a operatiunilor efectuate " .

Analizand cele 25 facturi fiscale, anexate in copie la dosarul cauzei, precum si constatările organelor de control se retine ca societatea a acceptat documente in baza carora a dedus TVA, documente care nu indeplinesc conditia de documente justificative deoarece nu sunt completate toate datele prevazute de actele normative invocate mai sus. Astfel, nu au fost completate rubricile referitoare la datele de identificare ale furnizorului, respectiv sediul (strada, numar).

Luand in considerare cele de mai sus, se retine faptul ca societatea nu are dreptul de deducere a TVA inscrisa in cele 25 facturi intrucat acestea nu îndeplinesc conditiile prevăzute de art. 25 lit. B din Ordonanta de urgență a Guvernului nr. 17/2000 si de Hotararea Guvernului nr. 831/1997 pentru a putea fi considerate documente justificative.

In consecinta, pentru acest capat de cerere contestatia formulata de S.C. X S.R.L. va fi respinsa ca neintemeiata.

2) Referitor la majorarile de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata, calculate prin procesul verbal contestat, se retine ca stabilirea de majorari de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata in sarcina contestatoarei reprezinta masura accesorie in raport cu debitul. Deoarece in sarcina contestatoarei a fost retinut debitul de

natura taxei pe valoarea adaugata iar prin contestatie nu se prezinta alte argumente privind modul de calcul al majorarilor de intarziere, aceasta datoreaza si majorari de intarziere reprezentand masura accesorie, conform principiului de drept **“accessorium sequitur principalem”** si art. 31 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 17/2000, drept pentru care contestatia referitoare la acest capat de cerere urmeaza sa fie respinsa ca neintemeiata.

3) Referitor la impozitul pe profit, Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor este investita sa se pronunte daca societatea datoreaza aceasta suma in conditiile in care a inregistrat cheltuieli deductibile la calculul profitului impozabil in baza unor facturi care nu indeplinesc calitatea de documente justificative, iar pentru cele in care au fost inscrise prestari servicii, societatea nu a prezentat organelor de control contracte scrise care sa justifice cheltuielile efectuate cu acestea.

In fapt, asa cum s-a retinut la pct. 1 din prezenta decizie, in perioada aprilie - noiembrie 2001, contestatoarea s-a aprovizionat cu materiale lemnoase si servicii cu un numar de 25 facturi de la furnizorul S.C. Y S.R.L., inregistrand in contabilitate cheltuieli deductibile la calculul profitului impozabil in baza documentelor de aprovizionare anterior mentionate.

Referitor la prestarile de servicii, pentru cheltuielile cu lucrari de reparatii gard, cu refacerea hidroizolatiei pentru 1650 mp acoperis si cheltuielile cu servicii de manipulare a 2060 mc cherestea inscrise in anumite facturi, care se cuprind in cele 25 mai sus mentionate, la data efectuarii controlului societatea nu a prezentat contracte scrise care sa cuprinda date referitoare la prestatori, termene de executie, precizarea serviciilor prestate si a tarifelor percepute, respectiv valoarea totala a contractului.

In drept, potrivit art. 4 alin. (6) lit. m din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 217/1999 pentru modificarea si completarea Ordonantei Guvernului nr. 70/1994 privind impozitul pe profit, cheltuielile nedeductibile sunt “cheltuielile înregistrate în contabilitate pe baza unor documente care nu îndeplinesc, potrivit Legii contabilitatii nr. 82/1991, cu modificările ulterioare, conditiile de document justificativ”.

Prin pct.119 din Hotararea Guvernului nr. 704/1993 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Legii contabilitatii nr. 82/1991 prevederi legale mentionate la pct. 1 din prezenta decizie este defnita notiunea de document justificativ.

Analizand cele 25 de facturi fiscale emise de furnizorul S.C. Y S.R.L., anexate in copie la dosarul cauzei, precum si constatarile

organelor de control se retine ca societatea a acceptat documente in baza carora a inregistrat in evidentele contabile cheltuieli deductibile la calculul profitului impozabil, documente care nu indeplinesc conditia de documente justificative deoarece nu sunt completate toate datele prevazute de actele normative invocate mai sus. Astfel, nu au fost completate rubricile referitoare la datele de identificare ale furnizorului, respectiv sediul (strada, numar).

Luand in considerare cele de mai sus, cheltuielile inregistrate de societate in baza facturilor anterior mentionate nu sunt deductibile la calculul profitului impozabil intrucat acestea nu îndeplinesc conditiile prevăzute de Hotararea Guvernului nr. 704/1993, pentru a putea fi considerate documente justificative.

Mai mult, cheltuielile cu prestarile de servicii constand in lucrari de reparatii gard, refacerea hidroizolatiei pentru 1650 mp acoperis si servicii de manipulare a 2060 mc cherestea, nu sunt deductibile la calculul profitului impozabil avand in vedere faptul ca la data efectuarii controlului societatea nu a prezentat organelor de control un contract scris pentru a justifica aceste cheltuieli, nefiind astfel respectate prevederile art. 4 alin. (6) lit. r din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 217/1999 conform carora cheltuielile nedeductibile sunt "cheltuielile cu serviciile, inclusiv de management sau consultanta, in situatia in care nu sunt justificate de un contract scris si pentru care nu pot fi verificati prestatorii in legatura cu natura acestora", precum si ale Instructiunilor privind metodologia de calcul a impozitului pe profit, aprobate prin Hotararea Guvernului nr. 402/2000 care precizeaza:

"In baza acestor prevederi este necesar ca serviciile prestate sa se faca in baza unui contract scris care sa cuprinda date referitoare la prestatori, termene de executie, precizarea serviciilor prestate si a tarifelor percepute, respectiv valoarea totala a contractului."

Se retine faptul ca desi prin procesul verbal contestat pentru prezentarea contractelor organele de control au acordat societatii un anumit termen, acestea nu au fost prezentate de catre contestatoare.

Avand in vedere cele de mai sus, se retine ca organele de control in mod legal au constatat ca societatea a diminuat profitul impozabil in anul 2001 cu suma inscrisa in cele 25 facturi fiscale de aprovizionare materiale lemnoase si de servicii.

De asemenea, organele de control in mod legal au procedat la recalcularea impozitului pe profit si au stabilit in sarcina S.C. X S.R.L. un impozit pe profit, drept pentru care, pentru acest capat de cerere contestatia va fi respinsa ca neintemeiata.

In ceea ce priveste argumentele societatii referitoare la faptul ca prestarile de servicii au avut la baza contracte scrise, anexate in copie la dosarul cauzei, se retine:

Potrivit art. 3 alin. (3) din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 13/2001 privind solutionarea contestatiilor impotriva masurilor dispuse prin actele de control sau de impunere intocmite de organele Ministerului Finantelor Publice, aprobata prin Legea nr. 506/2001, "contestatorul poate depune în dovedirea contestatiei formulate acte care nu au fost avute în vedere de organul de control". Astfel societatea depune in sustinerea contestatiei un contract de antrepriza incheiat cu S.C. Y S.R.L., care are ca obiect lucrari reparatii gard la punctul de lucru al beneficiarului si lucrari de reparatii ale hidroizolatiilor la acoperisul activelor societatii beneficiare pe o suprafata de 1650 mp, precum si un contract de prestari servicii care are ca obiect prestarea serviciilor de manipulare marfa (cherestea) in cantitate de 2060 mp. Ambele contracte au fost incheiate cu S.C. Y S.R.L., in calitate de prestator si asa cum sustine societatea justifica cheltuielile considerate de organele de control nedeductibile la calculul profitului imposibil intrucat la data efectuarii controlului desi au fost solicitate acestea nu au fost prezentate.

Conform art. 13 din Ordonanta Guvernului nr. 70/1997 privind controlul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare *"documentele neprezentate cu rea-credintă, dovedită cu ocazia controlului fiscal efectuat la sediul, domiciliul sau resedinta contribuabilului ori la sediul organului de control fiscal, nu vor fi luate în considerare ulterior la solutionarea contestatiilor împotriva măsurilor dispuse prin actele de control sau de impunere întocmite de organele Ministerului Finantelor Publice."*

Din analiza documentelor anexate in copie la dosarul cauzei, respectiv a notelor explicative date de directorul executiv al S.C. X S.R.L., seful de fabrica la S.C. X S.R.L., contabilul S.C. X S.R.L., referitor la contractele in cauza, se retine:

Conform declaratiilor directorului executiv, contractele pentru prestarile de servicii anterior mentionate se afla la Bucuresti la sediul unui anumit grup de firme, desi S.C. X S.R.L. are sediul in alta localitate, iar de la data intocmirii acestora, respectiv aprilie, mai 2001, pana la data incheierii actului de control au trecut aproape 2 ani.

Conform declaratiilor sefului fabricii, reparatiile la gardul fabricii au fost executate in anul 2001 de "1-2 muncitori din productie", iar lucrarile de izolatii la cladirile din fabrica au fost executate de o firma din Suceava.

Contabilul S.C. X S.R.L. precizeaza ca nu are cunostinta daca au fost incheiate contracte economice pentru lucrarile si serviciile mentionate mai sus.

Mai mult, prin procesul verbal contestat, semnat de contestatoare, organele de control au precizat ca la solicitarea acestora, "S.C. X S.R.L. nu a prezentat nici un fel de contract, sub diverse motivatii, desi s-a acordat termen din octombrie pana la 18.02.2003 pentru prezentarea acestora."

Avand in vedere cele de mai sus, constatările organelor de control, precum si prevederile art. 13 din Ordonanta Guvernului nr. 70/1997 privind controlul fiscal, anterior mentionate, documentele anexate de societatea in sustinerea contestatiei, respectiv contractul de antrepriza, precum si contractul de prestari servicii incheiate cu S.C. Y S.R.L., nu pot fi luate în considerare la solutionarea contestatiei.

De asemenea, argumentele societatii referitoare la faptul ca Hotararea Guvernului nr. 704/1993 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Legii contabilitatii nr. 82/1991 a fost abrogata la data de 01.01.2003, ulterior intocmirii procesului verbal contestat, nu pot fi luate in considerare la solutionarea contestatiei intrucat in perioada supusa verificarii, aceste prevederi erau in vigoare.

4) Referitor la majorarile de intarziere aferente impozitului pe profit, calculate prin procesul verbal contestat, se retine ca stabilirea de majorari de intarziere aferente impozitului pe profit in sarcina contestatoarei reprezinta masura accesorie in raport cu debitul. Deoarece in sarcina contestatoarei a fost retinut debitul de natura impozitului pe profit, iar prin contestatie nu se prezinta alte argumente privind modul de calcul al majorarilor de intarziere, aceasta datoreaza majorarile de intarziere aferente impozitului pe profit reprezentand masura accesorie, conform principiului de drept "***accessorium sequitur principalem***" si art. 19 din Ordonanta Guvernului nr. 70/1994, republicata, privind impozitul pe profit cu modificarile si completarile ulterioare, drept pentru care contestatia referitoare la acest capat de cerere urmeaza sa fie respinsa ca neintemeiata.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul prevederilor pct. 10.6 din Hotararea Guvernului nr. 401/2000 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata, art. 25 lit. B pct. b din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 17/2000, art. 7 din Hotararea Guvernului nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiara si contabila, pct.119

din Hotararea Guvernului nr. 704/1993 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Legii contabilitatii nr. 82/1991 coroborate cu art. 7 si art. 9 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 13/2001 privind solutionarea contestatiilor impotriva masurilor dispuse prin actele de control sau de impunere intocmite de organele Ministerului Finantelor Publice, aprobata prin Legea nr. 506/2001, se

DECIDE

Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulata de **S.C. X S.R.L.** pentru sume reprezentand taxa pe valoarea adaugata, majorari de intarziere aferente, impozit pe profit si majorari de intarziere aferente.

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel in termen de 30 de zile de la data comunicarii, conform prevederilor legale.

